

Dici enim nihil potest verius. Lo

Posted on Friday, Feb 18, 2022

Dici enim nihil potest verius.

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Ergo in utroque exercebantur, eaque disciplina effecit tantam illorum utroque in genere dicendi copiam. Scaevola tribunus plebis ferret ad plebem vellente de ea re quaeri. Quod non faceret, si in voluptate summum bonum poneret. Si longus, levis dictata sunt. Etenim nec iustitia nec amicitia esse omnino poterunt, nisi ipsae per se expetuntur. Duo Reges: constructio interrete. Progredientibus autem aetatibus sensim tarde potius quasi nosmet ipsos cognoscimus. Ne in odium veniam, si amicum destitero tueri.

Tollitur beneficium, tollitur gratia, quae sunt vincla concordiae. Graecis hoc modicum est: Leonidas, Epaminondas, tres aliqui aut quattuor; *Bonum incolumis acies: misera caecitas*. Quantum Aristoxeni ingenium consumptum videmus in musicis? Non minor, inquit, voluptas percipitur ex vilissimis rebus quam ex pretiosissimis. Virtutis, magnitudinis animi, patientiae, fortitudinis fomentis dolor mitigari solet.

Quid ergo?

Sin laboramus, quis est, qui alienae modum statuat industriae? Tum ille timide vel potius verecunde: Facio, inquit. **Ostendit pedes et pectus.** Non ego tecum iam ita iocabor, ut isdem his de rebus, cum L. Quid est enim aliud esse versutum?

Sed tamen enitar et, si minus multa mihi occurrent, non fugiam ista popularia. Ad eas enim res ab Epicuro praecepta dantur. Igitur neque stultorum quisquam beatus neque sapientium non beatus. *Idem iste, inquam, de voluptate quid sentit?*

Theophrasti igitur, inquit, tibi liber ille placet de beata vita? Claudii libidini, qui tum erat summo ne imperio, dederetur. Audax negotium, dicerem impudens, nisi hoc institutum postea translatum ad philosophos nostros esset. Sin dicit obscurari quaedam nec apparere, quia valde parva sint, nos quoque concedimus; **Bonum patria: miserum exilium.** Nunc omni virtuti vitium contrario nomine opponitur.

Primum cur ista res digna odio est, nisi quod est turpis?

Bona autem corporis huic sunt, quod posterius posui, similia. Si quidem, inquit, tollerem, sed relinquo. Hoc non est positum in nostra actione. Nunc haec primum fortasse audientis servire debemus. Sit sane ista voluptas. A primo, ut opinor, animantium ortu petitur origo summi boni. Theophrasti igitur, inquit, tibi liber ille placet de beata vita? Nam de isto magna dissensio est. Quippe: habes enim a rhetoribus;

Quamquam id quidem licebit iis existimare, qui legerint.

Nemo igitur esse beatus potest. *Omnia contraria, quos etiam insanos esse vultis.* Aufert enim sensus actionemque tollit omnem. Ergo, si semel tristior effectus est, hilara vita amissa est? Et harum quidem rerum facilis est et expedita distinctio. Utrum igitur tibi non placet, inquit, virtutisne tantam esse vim, ut ad beate vivendum se ipsa contenta sit? Sed erat aequius Triarium aliquid de dissensione nostra iudicare. Sed haec nihil sane ad rem; **Prave, nequiter, turpiter cenabat;** Quod quidem nobis non saepe contingit.

Saepe ab Aristotele, a Theophrasto mirabiliter est laudata per se ipsa rerum scientia; Quid enim ab antiquis ex eo genere, quod ad disserendum valet, praetermissum est? **Ne in odium veniam, si amicum destitero tueri.** Equidem, sed audistine modo de Carneade? *Non quam nostram quidem, inquit Pomponius iocans;* Nam si beatus umquam fuisset, beatam vitam usque ad illum a Cyro exstructum rogam pertulisset. Sed eum qui audiebant, quoad poterant, defendebant sententiam suam. At, illa, ut vobis placet, partem quandam tuetur, reliquam deserit. Tu autem negas fortem esse quemquam posse, qui dolorem malum putet.

Me igitur ipsum ames oportet, non mea, si veri amici futuri sumus. Iis igitur est difficilius satis facere, qui se Latina scripta dicunt contemnere. Sed in rebus apertissimis nimium longi sumus. Restatis igitur vos; Tum mihi Piso: Quid ergo? Tu enim ista lenius, hic Stoicorum more nos vexat.

Ne in odium veniam, si amicum destitero tueri. Quo tandem modo? Octavio fuit, cum illam severitatem in eo filio adhibuit, quem in adoptionem D. Quodsi ipsam honestatem undique pertectam atque absolutam. Magni enim aestimabat pecuniam non modo non contra leges, sed etiam legibus partam. Illud non continuo, ut aequae

incontentae. Hoc Hieronymus summum bonum esse dixit. **Quo tandem modo?**
Prave, nequiter, turpiter cenabat; Nec vero alia sunt quaerenda contra Carneadeam
illam sententiam.